

Dansk

Engelsk

Fransk

Italiensk

Portugisisk

CSJOURNAL

Sankt Joseph Søstre af Chambéry

Januar - Februar • År 2026 - nr. 1

GENERALRÅDET

LIVET I MISSIONSFÆLLESSKABET

Sr. Elisa Fátima Zuanazzi, CSJ

Generalrådet

I september 2025 samledes søstre, der har aflagt 1. løfte i Kongregationen af Sankt Joseph Søstre af Chambéry, til et online-kursus med temaet: "Livet i missionsfællesskabet i lyset af de første fællesskaber". Mødet blev ledet af sr. Kátia Rejane Sassi fra Provinsen i Brasilien.

Hovedformålet med dette møde var at bringe søstrenes hjerter tættere sammen og styrke tilhørsforholdet, uanset

i hvilke lande de enkelte søstre udfører deres mission. Mødet søgte også at fremme refleksion over værdien af menneskelige relationer i missionsfællesskabet ved at genbesøge de væsentlige elementer, der kendetegner gudviet liv i lyset af Jesu Kristi budskab og de første kristne fællesskabers erfaringer.

Sr. Kátia begyndte med at tale om de udfordrende tider, vi lever i – tider med

OVERSIGT

Generalrådet

Livet i missionsfællesskabet

FORSIDE

JPIC

Generalrådet: Fred begynder med værdighed

3

Brasilien: 18 år med profeti, synliggørelse og håb i omsorgen for truede liv

4

PROVINS/REGION/MISSION

Brasilien: Beskyttelsespolitik: en evangelisk og institutionel forpligtelse

6

Nye Helgener

7

Tanmaya: "Rose Missionen" opbygger værdighed og selvstændighed på landet i Indien

8

Nagpur: Medfølelse og tjeneste i mission i Dallas, Texas

10

Tanzania: Et enkelt »ja«, der ændrede mit liv

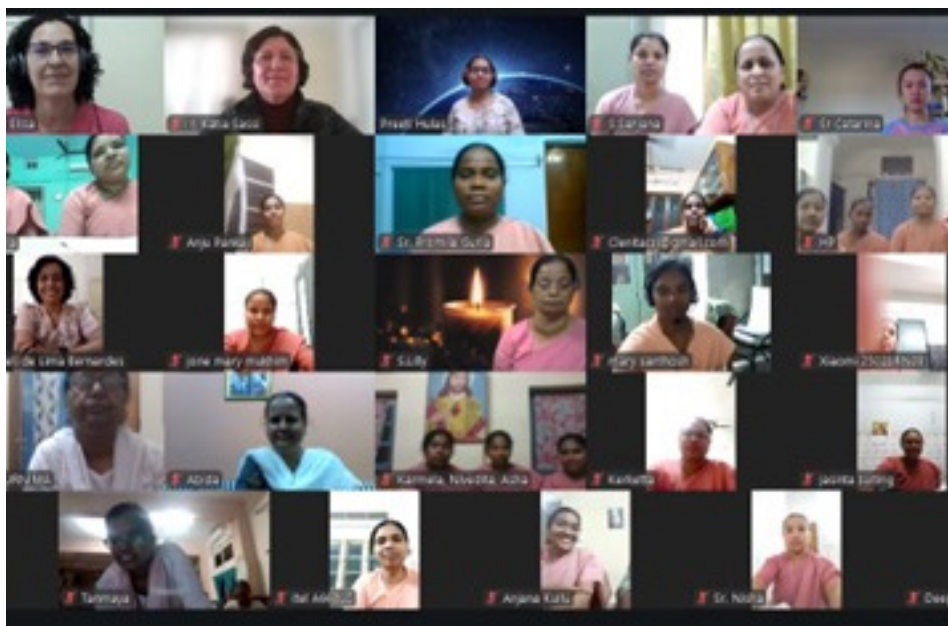
11

Pakistan: At skabe opmærksomhed om menneskehandel

13

Nirmala: Musik, sjæl og mission: en indre åndelig forbindelse

15

kulturelle, politiske, sociale og teknologiske forandringer. Kulturen med individualisme og ligestilling, sekularisme og fragmentering af menneskelige relationer har direkte indflydelse på livet i fællesskab. Gudviet liv gennemgår i øjeblikket en tid med dybtgående forandringer og omstruktureringer, der er kendetegnet ved et fald i antallet af søstre i forskellige regioner, hvilket fører til en omorganisering af kommuniteter og en nyorientering i missionen, gennemsnitsalderen stiger i nogle lande og kaldet til gudviet liv vokser i andre lande. I lyset af denne virkelighed opfordres vi til at leve "Livet i missionsfællesskabet i lyset af de første fællesskaber". Først og fremmest er vi kaldet til at spørge os selv: Hvad betyder det for mig at "leve i fællesskab"? I hvilken forstand kan et fællesskab betragtes

som "missionært"?

Det liv i missionsfællesskaber, som vi har valgt at omfavne som Sankt Joseph Søstre, finder sin dybeste inspiration i den måde, Jesus kaldte, levede med og udsendte sine disciple på. Jesu personlige kald er grundlaget for livet som discipel og livet i fællesskab. Jesus levede ikke sin mission alene. Helt i begyndelsen af sit offentlige liv dannede han et fællesskab.

Derfor blev discipelfællesskabet ikke dannet på baggrund af sociale, religiøse eller akademiske kriterier. Jesus kaldte enkle, ydmyge, almindelige, virkelige mennesker, nemlig fiskere, toldere, anonyme kvinder, mennesker med stærke temperamenter, forskellige historier og dybe længsler. De var ikke de bedste efter samfundets standarder. Dette valg udfordrer vores fællesskaber til at leve

med forskellige mennesker med unikke historier, begrænsninger, gaver og potentiale. Vi vælger ikke, hvem vi skal leve sammen med.

I dag er vi i det gudviede liv en fortsættelse af det oprindelige fællesskab af disciple. Vi blev ikke bragt sammen af fascination eller personligt valg, men af et kærlighedens kald. Og ligesom de første tilhængere af Jesus er vi også forskellige, skrøbelige mennesker – men alligevel dybt kaldet til at leve og forkynde evangeliet sammen. Vi er samlet af Ånden i navnet på en fælles mission, som p. Médaille har betroet os: det lille foretagende af Guds store kærlighed.

Hvert religiøst fællesskab er i sin natur et missionsfællesskab. Derfor defineres et missionsfællesskab ikke af antallet af projekter, men af kvaliteten af dets vidnesbyrd. Der er ingen pensionsalder fra profetisk mission og vidnesbyrd. Der er profeti i ungdommen, i alderdommen, i sundhed, i sygdom, i fiasko, i succes – i alle omstændigheder og på alle stadier af livet. I tider med ligestilling, midt i en splittet og såret verden, råber det missionerende fællesskab stille: "Fællesskab er muligt!"

(Del af teksten er udarbejdet af sr. Kátia Rejane Sassi)

FRED BEGYNDER MED VÆRDIGHED

Sr. Maria Cristina Gavazzi, CSJ

Generalrådet

I anledning af Den 12. Internationale verdensbededag og refleksionsdag mod menneskehandel opfordrede sr. Abby Avelino, der er koordinator for det internationale netværk "Talitha Kum", til en dyb refleksion over, hvad der er en af de alvorligste krænkelser af

menneskerettighederne, og opfordrede alle mennesker med god vilje til at handle og sammen skabe fred.

Sr. Abby udtalte for nylig på Vatican News: "Fred begynder med værdighed, og værdighed begynder, når alle mennesker beskyttes, respekteres og elskes.

Menneskehandel

er en af de mest alvorlige og tragiske krænkelser af menneskets værdighed". Faktisk er temaet for Den 12. Internationale verdensbededag og refleksionsdag mod menneskehandel: "Fred begynder med værdighed: en global opfordring til at stoppe menneskehandel".

Menneskehandel er fortsat en smertefuld realitet i vores verden. Den krænker menneskets værdighed og forstyrrer freden i vores samfund, især i en verden præget af konflikt, krig og tvungen migration. Kvinder og piger bærer fortsat den største byrde. Globale data viser, at antallet af mennesker udsat for menneskehandel er steget markant i de seneste år, nemlig med 25 %. Fattigdom, konflikter, klimakriser og usikker migration gør mange sårbare. Kvinder og piger

udgør i dag omkring 61 % af de ofre, der er identificeret på globalt plan, hvoraf mange er ofre for udnyttelse som arbejdskraft eller er fanget i kriminelle aktiviteter online såsom pornografi.

Med fred og værdighed i centrum for denne verdensbededag opfordrer "Talitha Kum"-netværket alle mennesker med god vilje til at gå videre end blot at vide og handle. Fra 4. til 8. februar

2026 forenede Den 12. Internationale verdensbededag og refleksionsdag mod menneskehandel hundredvis af millioner af mennesker og organisationer i Rom og over hele verden sammen med Pave Leo XIV. Bønner, overlevendes vidnesbyrd, initiativer fra ungdomsledere og støtteerklæringer minder os om, at fred er noget, vi vælger og opbygger sammen. Fred begynder med hver enkelt af

os og vokser, når vi opbygger den sammen.

Denne dag er vigtig, fordi den minder os om, at fred er alles ansvar. Hver af os er kaldet til at blive fredsambassadør gennem enkle daglige valg: at vælge medfølelse i stedet for ligegyldighed, sandhed i stedet for tavshed, tavshed i stedet for komfort. Når vi beskytter hver persons værdighed, sår vi fredens frø.

18 ÅR MED PROFETI, SYNLIGGØRELSE OG HÅB I OMSORGEN FOR TRUEDE LIV

Sr. Rosane Steffenon, CSJ

Brasilien

”Et råb om liv”-netværket blev grundlagt for 18 år siden af ordensfolk i Brasilien som et evangelisk og profetisk svar på de mange former for vold, der krænker menneskets værdighed - især menneskehandel. Inspireret

af ofrenes råb og båret af trofasthed er netværket gennem sin rejse blevet et konkret udtryk for evangeliets valg af de mest sårbare og har taget forsvaret for livet til sig som det centrale tema i sin mission.

Netværkets opståen

er dybt forbundet med Den Brasilianske Bispekonferences langstrakte engagement i sociale anliggender og en omhyggelig læsning af tidens tegn. Fra begyndelsen har netværket været organiseret som en ramme for samarbejde mellem kongregationer og

institutioner, der samler gudviede søstre og brødre fra forskellige karismer, lægfolk og samarbejdspartnere fra civilsamfundet. Denne mangfoldighed styrker den fælles indsats og udvider rækkevidden af initiativer inden for forebyggelse, uddannelse, politiske støtteerklæringer og ledsagelse i situationer, der involverer krænkelse af rettigheder.

På internationalt plan udgør samarbejdet med "Talitha Kum"-netværket et vigtigt skridt i missionens modning. Som et globalt netværk af ordensfolk i kampen mod menneskehandel udvider "Talitha Kum" rummet for fællesskab, udveksling af erfaringer og opbygning af fælles strategier samt

overvinder geografiske og institutionelle grænser for med evangelisk klarhed at bekræfte, at menneskeliv ikke kan reduceres til en handelsvare.

De nuværende udfordringer er fortsat komplekse og krævende. Fremkomsten af nye former for udnyttelse, ofrenes stigende usynlighed, brugen af digitale redskaber til rekruttering og grooming samt situationer præget af social ulighed, tvungen migration og svækkelsen af offentlige politikker kræver løbende discernment og profetisk mod.

På trods af vanskelighederne er der tegn på håb. Den voksende bevidsthed i samfundet, unge ordensfolk (mænd og kvinder)

involverer sig, dialogen med nationale og internationale organisationer samt den stigende opmærksomhed omkring dette emne i kirkelige kredse tyder på, at råbet om liv bliver hørt. Netværket er fortsat et rum for at lytte, vise omsorg og at forkynde, hvor ofrenes lidelser bliver et kald til personlig, fælles og strukturel omvendelse.

Efter 18 års trofasthed over for livets evangelium står netværket som et profetisk tegn på ordenslivet i nutiden: et gudviet liv, der lader sig røre af verdens lidelser, som organiserer sig i netværk, som fordømmer dødens strukturer og som forkynder – gennem ord og konkrete handlinger – at livet er en hellig gave og skal forsvares i alle dets former.

BESKYTTELSESPOLITIK: EN EVANGELISK OG INSTITUTIONEL FORPLIGTELSE

Sr. Eliana Aparecida dos Santos, CSJ

Brasilien

Den 13. december 2025 deltog søstrene i Provinsen i Brasilien i et online-kursus om beskyttelsespolitik. Det blev ledet af broder João Ferreira Junior, OFM Cap, sekretær for et initiativ under Den Brasilianske Bispekonference, der hjælper med at oprette kommissioner i bispedømmerne til beskyttelse af børn, unge og sårbare personer i den katolske kirke. Mødet markerede et vigtigt øjeblik i bevidstgørelse og forpligtelse til omsorg for og værdighed for alle mennesker.

Broder João understregede, at beskyttelsespolitikken ikke udspringer af frygt eller mistillid, men af trofasthed over for evangeliet og kirkeligt ansvar. Inspireret af Pave Frans'

vejledning - især i "Brevet til Guds folk" (2018) og i Motu Proprio "Vos Estis Lux Mundi" (2019 - repræsenterer politikken en dybtgående ændring i Kirkens måde at tackle virkeligheden med misbrug på, fordi den sætter ofrenes lidelser og forebyggelse af yderligere vold i centrum.

I indlægget advarede han mod at gøre problemet meget simpelt, der kun forbinder misbrug med pædofili eller med ekstreme tilfælde, som er udbredt i omtalerne i medierne. Misbrug, forklarede han, er et bredere og mere strukturelt fænomen, der omfatter seksuelt misbrug, magtmisbrug og misbrug af samvittighed. Det kan ramme børn, unge, voksne og mennesker i sårbare situationer i både religiøse

og samfundsmæssige sammenhænge.

I denne forstand er beskyttelsespolitikken ikke et overvågningsværktøj eller en mekanisme til at beskytte institutionens image, men snarere et dokument med fokus på omsorg og forebyggelse, der har til formål at skabe mere sikre miljøer. Den omsættes i praksis gennem instanser, der er dedikeret til at tage imod, lytte til og ledsage enkeltpersoner, samtidig med at man respekterer fortroligheden og værdigheden hos dem, der søger hjælp.

Broder João understregede, at implementeringen af politikken, der skal træde i kraft i Provinsen næste år, kræver opmærksomhed på tre

grundlæggende dimensioner: sikre steder, sikre processer og sikre relationer. Det kræver mere end strukturelle eller lovgivningsmæssige ændringer at fremme relationer præget af respekt, gennemsigtighed, fælles ansvar og tillid – især i kommunitlevet, i den begyndende uddannelse, i ledelsen og i apostolater.

Endelig præsenterede

provincialpriorinden - sr. Maria da Consolação Rocha Coelho - medlemmerne af Provinsens beskyttelsesinstans, der er ansvarlig for at koordinere gennemførelsen af beskyttelsespolitikken med søstrene og på provinsniveau.

Gennem hele kurset blev beskyttelsespolitikken præsenteret som en vej til omvendelse både personligt, i

kommuniteterne, i Provinsen og Kongregationen. Dens gennemførelse kræver omhu, løbende uddannelse og deltagelse fra hele Provinsen. Mere end et formelt dokument er det en levende proces, der udfordrer dagligdagen og bekræfter Kongregationens forpligtelse til liv, retfærdighed og værdighed for alle mennesker i lyset af evangeliet.

NYE HELGENER

Sr. Antenesca Michelin	85	Brasilien	30.12.2025
Sr. Mary Lawrence	98	Nirmala	31.12.2025
Sr. Anselmina	92	Italien	05.01.2026
Sr. Joan Kuzhively	89	Irland	05.01.2026
Sr. Maria Belan	87	Brasilien	08.01.2026
Sr. Antonella	82	Italien	09.01.2026
Sr. Elisabeth Da Trindade	91	Brasilien	15.01.2026
Sr. Dolores Bannister	95	Frankrig/Belgien	16.01.2026
Sr. Rosa Antônia Furlanetto	91	Brasilien	17.01.2026
Sr. Délcia Sofiatti	95	Brasilien	23.01.2026
Sr. Germaine-Marie Oster	102	Frankrig/Belgien	30.01.2026
Sr. Katherine Baker	90	USA	05.02.2026
Sr. Rosa Celeste	95	Brasilien	06.02.2026

”ROSE MISSIONEN” OPBYGGER VÆRDIGHED OG SELVSTÆNDIGHED PÅ LANDET I INDIEN

Sr. Anita Lakra, CSJ

Tanmaya/Indien

Gulabganj i delstaten Madhya Pradesh har ”Rose Missionen” stille og roligt forandret folks liv siden dens oprettelse i 2019. Under bispedømmet Sagar arbejder missionen i 15 landsbyer i distrikterne Vidisha og Raizen, og den er blevet en drivkraft

for social forandring og arbejder med marginaliserede, stammefolk og fattige samfund for at fremme muligheden for at tage ansvar for eget liv, uddannelse og bæredygtige levevilkår. ”Rose Missionen”, der ledes af sr. Dorothy Beck og sr. Anita

Lakra, er inspireret af en vision om et samfund, hvor alle accepteres, respekteres, får lige muligheder i alle livets områder og opnår retfærdighed for at kunne leve et værdigt liv. Missionens opgave er at værne om menneskets værdighed og skabe bæredygtige levevilkår gennem græsrodsorganisationer, kapacitetsopbygning, støtteerklæringer og udveksling af viden.

Et af de mest virkningsfulde initiativer har været dannelsen af 40 selvhjælpsgrupper, der samler 480 kvinder, som har iværksat aktiviteter, der skaber indkomst, for eksempel: skrædderi, dyrehold, små kiosker og købmandsforretninger. Et

sted, hvor der bliver ompakket hygiejnebind (støttet af LEJ France), er blevet et forbillede for iværksætter, teamwork og værdighed i landdistrikterne. Landbruget, der er rygraden i livet på landet, er blevet styrket gennem jordudjævning, uddybning af damme og vandingsprojekter. Mere end 30 landmænd har forbedret tidligere uproduktiv jord og øget afkastet med næsten 50 procent. Kornbanker og frøbanker for små landmænd i 12 landsbyer sikrer nu fødevarer sikkerhed for 260 familier og sikrer modstandsdygtighed i magre sæsoner.

Uddannelse og børns udvikling er centralt i missionens arbejde. Seks "Garima Kendra"-udviklingscentre yder

akademisk støtte og rettighedsbaseret uddannelse til 210 børn, mens et ernæringsprogram for små børn dagligt når ud til 80 underernærede børn og kombinerer ernæring med tidlig læring. Medborgerskab fremmes gennem undervisning i rettigheder, hvor landsbyboerne lærer om forfatningens rettigheder og pligter, og forskellige bevægelser leder nu oplysningskampagner, der fremmer ansvarlighed og informeret medborgerskab.

Missionen organiserer også sundhedslejr, kampagner for mental sundhed, træplantninger, lederskabsseminarer og fejring af Pigers Dag, Børns Dag, Kvinders Dag og Den Internationale Stammedag,

hvilket styrker båndene i lokalsamfundene. Fremover sigter "Rose Missionen" mod at udvide initiativer vedrørende hygiejnebind, fremme økologisk landbrug, forbedre skolerne, styrke mulighederne for indkomster og markedsføring, fremme bevidstheden om rettigheder, forbedre sundhed og hygiejne, fortsætte rusmiddelbehandling og styrke forfatningsmæssig viden. Gennem dedikation, partnerskaber og lokal deltagelse fortsætter "Rose Missionen" i Gulabganj med at styrke de mest sårbare og tilbyder værdighed, lighed og selvstændighed som en model for transformation af græsrodder, som lokalsamfund i hele verden kan lære af.

MEDFØLELSE OG TJENESTE I MISSION I DALLAS, TEXAS

Sr. Justina Mathew, CSJ

Nagpur/Indien

Jeg er sr. Justina Mathew, er Sankt Josephs Søster af Chambéry i Nagpur-provinsen og er velsignet med at kunne udføre min mission i Dallas, Fort Worth, Texas. Min mission her er dybt forankret i tro, tjeneste og kærlighed til min kære næste - inspireret af vores karisme.

Jeg arbejder som sygeplejerske for mødre og babyer på et hospital i Texas, hvor jeg ledsager nybagte mødre og nyfødte i et af de mest hellige og sårbare øjeblikke i deres liv. Gennem mit sygeplejearbejde underviser og støtter jeg familier i pleje af nyfødte, amning, mødres restitution og følelsesmæssige velbefindende. Hvert møde er en mulighed for at give forældre tryk, værdighed og medfølelse nærvær, når de begynder deres rejse ind i

forældreskabet.

Ud over mit arbejde på hospitalet strækker min mission sig til dem, der har mest brug for hjælp. I samarbejde med Kærlighedens Missionærer hjælper jeg med at støtte trængende mødre og familier ved at levere nødvendige ting som bleer, vådservietter

og basale fornødenheder til nyfødte. Disse små tjenester gør en meningsfuld forskel for familier, der har økonomiske vanskeligheder, og bringer trøst i udfordrende tider.

Jeg er også involveret i frivilligt arbejde på herberger, der støttes af Kærlighedens Missionærer. Gennem dette arbejde stræber jeg efter at imødekomme umiddelbare behov og samtidig anerkende hver persons værdighed og værdi. Min tilstedeværelse dér er formet af en forpligtelse til medfølelse, respekt og solidaritet med de fattige og marginaliserede.

Min mission i Dallas giver mig mulighed for at integrere mit professionelle sygeplejerskekald med mit gudviede liv. Uanset om jeg plejer en nybagt mor ved hendes seng, underviser førstegangsførelse eller

hjælper familier i krisecentre, søger jeg at leve efter den ånd af enhed, tjeneste og kærlighed, der kendetegner Sankt Joseph Søstre.

Jeg er taknemmelig for muligheden for at tjene Guds folk i dette missionsland og fortsætter med at betro mit arbejde til Guds vejledning, og jeg beder om, at min tjeneste må bringe helbredelse, håb og fred til alle, jeg møder.

ET ENKELT »JA«, DER ÆNDREDE MIT LIV

Sr. Jemma Silvanus Kerketta, CSJ

Tanzania

Da jeg ankom til Tanzania den 6. september 2025, havde jeg aldrig forestillet mig, at jeg en dag ville bo her som missionær. I Indien havde jeg tjeneste som administrativ medarbejder på en skole, og livet som missionær var langt fra mine tanker. Men da min provincialpriorinde bad mig

om at tjene i Tanzania i to år, sagde jeg »ja« uden tøven. Et af mine smukkeste minder er min ankomst, da søstre, novicerne, postulanterne og kandidaterne bød mig velkommen med sang og dans. Selvom sproget var ukendt, fik deres varme mig til at føle mig hjemme med det samme. Helt fra begyndelsen fornemmede

jeg, hvor dybt Tanzania byder missionærer velkommen. Folkets åbenhed, deres hunger efter uddannelse og deres stærke tro rørte mig og gjorde det klart, at dette land har brug for flere søstre – flere hjerter, der er rede til at tjene. Den erkendelse bekræftede for mig, at Gud havde bragt mig hertil med et formål.

At leve i et interkulturelt
kommunitet har været
et af de mest berigende
aspekter af min mission.
At dele dagligdagen med
søstre fra forskellige kulturer
udvider sindet og uddyber
medfølelsen. Gennem mad,
sprog, skikke og samtaler lærer
vi at værdsætte hinandens
forskelligheder og respektere
hinandens perspektiver.
Tanzania har lært mig mange
ting, men frem for alt har
det lært mig tålmodighed og
åbenhed i hjertet.

Vores mission omfatter
at drive en kostskole for 84
studerende, hvor vi tilbyder
dem mad, husly, undervisning
og moralsk vejledning. At
være sammen med dem
– arbejde i haven, lege,

hjælpe med lektier, servere
måltider og tage nattevagt
– giver mig en dyb glæde
og minder mig dagligt om,
hvorfor jeg er her. I vores
lille kommunitet af tre søstre
begynder vi hver dag med
eukaristien og går derefter
videre til vores tjenester. Vi
varetager selv vores opgaver
i kommunitetet og støtter
hinanden med enkelhed og
dedikation, så vores mission
forbliver forankret i ydmyghed
og tjeneste. Tanzanianske
katolikker beder med dyb tro
og glædelige udtryk. Kirkerne
er fulde om søndagen, og
selv den daglige messe er
velbesøgt. Deres sang og dans
under bønnerne afslører en tro,
der leves med hele hjertet.

Et håbefuldt tegn

for fremtiden er den
voksende interesse for det
gudviede liv. I øjeblikket
ledsager vi to novicer, fem
postulanter, to kandidater
og fire interesserede. Deres
entusiasme opmuntrer os og
styrker vores engagement i
at pleje lokale kald, så vores
karisme kan slå rod i Tanzania.

Nu hvor jeg har været
her i fem måneder og går ind
i min sjette, ser jeg tilbage
med taknemmelighed. Det,
der begyndte som en uventet
invitation, er blevet en rejse,
hvor jeg har opdaget Gud,
andre og mig selv. Tanzania
fortsætter med at forme mig,
lære mig og kalde mig fremad,
og jeg er fortsat taknemmelig
for det privilegium, det er at
tjene i dette land.

AT SKABE OPMÆRKSOMHED OM MENNESKEHANDEL

Sr. Sumaira, CSJ

Pakistan

Hvert år den 8. februar markerer verden Den 12. Internationale verdensbededag og refleksionsdag mod menneskehandel. Datoen ærer Sankt Josephine Bakhita, der blev kidnappet og solgt som slave som barn og senere blev et stærkt symbol på håb, modstandsdygtighed og frihed. Vi udtrykker vores oprigtige taknemmelighed til Kommissionen for retfærdighed, fred og bevarelse af Skaberværket for deres værdifulde støtte med at dele materiale til bønner den 8. februar i anledning af dagen mod menneskehandel.

På denne betydningsfulde dag organiserede Regionen i Pakistan sammen med søstre fra forskellige kommuniteter i samarbejde med "CSJ-gruppe for unge" og CSJ-medvandrere aktiviteter både

i lokalsamfundet og på en lokal skole. Formålet med disse initiativer var at fremme et miljø, der respekterer hvert enkelt menneskes værdighed og værdi. Sr. Sumaira indledte en indsigtfuld session med udveksling af ideer

sammen med eleverne, hvor hun opfordrede dem til kritisk at analysere, hvordan enkeltpersoner i vores samfund bliver ofre for menneskehandel, og hvordan sådanne situationer kan forebygges. Eleverne

deltog aktivt i markeringen ved at udtrykke deres solidaritet i kampen mod menneskehandel. Gennem slagkraftige slogans og deling af virkelige historier fremhævede de den dybe lidelse, som ofrene for menneskehandel oplever. Deres budskaber understregede kraftigt, at udnyttelse i enhver form er uacceptabelt, og at alle mennesker har ret til at leve et liv i værdighed og frihed. Børnene delte modigt deres livserfaringer – historier fyldt med smerte, mod og håb. Deres stemmer minder os om,

at menneskehandel ikke kun er en forbrydelse, men også vold mod menneskeheden.

Det er vores fælles ansvar at hæve vores stemmer mod denne uretfærdighed og tage et klart standpunkt. Tavshed lader udnyttelsen fortsætte. At tale højt skaber forandring. Menneskehandel findes i mange former: børnehandel, tvangsarbejde, seksuel udnyttelse, børneægteskab, tvungent tiggeri, organhandel og husslaveri.

Sr. Shakila stod i spidsen for markeringen og vejledte medvandlerne

i at skabe opmærksomhed og opmuntre til kollektiv handling for at opbygge et samfund, der værner om og beskytter menneskets værdighed. Vi bruger vores stemme til at stoppe vold mod menneskeheden og står sammen om at beskytte de sårbare. Vi vil ikke tie, men være stemmen for dem, der er blevet bragt til tavshed. Vi vil fortsætte vores arbejde for at stoppe menneskehandel. Ingen er til salg. Alle har ret til et værdigt liv. Vi beder til den hellige Josephine Bakhita om at gå i forbøn for den lidende menneskehed.

MUSIK, SJÆL OG MISSION: EN INDRE ÅNDELIG FORBINDELSE

Sr. Marina Gulati, CSJ

Nirmala/Indien

Gennem årene har jeg opdaget, at musik har en unik evne til at forbinde mig med mit indre jeg og føre mig ind i missionen. Musik løfter hjertet ud over selvcentrering og åbner det for at tjene andre med frihed og håb. Når vi lytter dybt, bliver musikken et guddommeligt medium, der vækker sjælen og hjælper os med at komme videre trods kritik, afvisning eller manglende støtte.

I mine første år i musik-apostolatet var klaverets enkle sorte og hvide tangenter min verden. Snart indså jeg, at musikken bar på en dybere åndelig styrke. Den trak mig ind i stilhed, bevidsthed og en dyb oplevelse af Gud. Denne indre forankring gav mig modet til at tjene uden at

tælle omkostningerne.

Neurovidenskaben viser, at musik stimulerer hjernen, vækker følelser og skaber en meningsfuld menneskelige oplevelse. Da jeg først havde forstået dette, begyndte jeg at knytte musikken til min mission – at tjene indsatte, besøge deres familier, undervise deres børn, afholde velgørenhedskoncerter, tilbyde helbredende sessioner i ungdomsinstitutioner og støtte den lokale kirkes arbejde.

Sideløbende med min rolle som leder af Sankt Cecílias Musikskole fungerer jeg nu som sekretær for Pune-stiftet og sognekoordinator for Kvindekommissionen, og jeg er også fortsat engageret i

fængselsmissionen på lokalt og nationalt plan. Når jeg ser tilbage, undrer jeg mig ofte over, hvordan jeg klarer det hele – men nåden strømmer gennem musikken.

Carl Jung mente, at musik forbinder det bevidste og det ubevidste og giver udtryk for det, som ord ikke kan sige. Det giver genklang i min egen erfaring. I løbet af de sidste femten år har musikken næret min kreativitet i kontemplation, skrivning og tjeneste. Mine bidrag til magasinet *Prison Voice*, mine digte, der er udgivet i *Wings of Prayers*, og hymnen *Fallen Humans—Grace Upon Grace* er opstået ud af denne indre kreativitet. Min bog *Inner Spiritual Journey in and Through the Prison Walls* udkom den 29. oktober 2025.

Musikken inspirerede også mine prisvindende værker *Beams of Hope in Hurdles* og *Ray of Hope Is the Grace* in PMI, som modtog førsteprisen ved de nationale synodale jubilæumsfejring. Min rejse blev også anerkendt af *Wingless Dreamer* gennem et interview om musik og mission.

Gennem alle udfordringer har musikken bidraget til at skabe en dyb indre stilhed i mig. Selv i smertefulde eller forvirrende tider har musikken lært mig ro og tillid. Under retræter i 2024 og 2025 inspirerede denne stilhed mig til at skrive det kommende album *Core Grace*, der udkommer i 2026.

Hver dag, når jeg spiller klaver, bliver jeg mindet om, at både hvide og sorte tangenter er nødvendige for harmoni – ligesom både lys og mørke

former det åndelige liv. Hvis vi omfavner begge dele, kommer vi tættere på det guddommelige. Musik forbinder os ikke kun med Gud, men også med den kosmiske harmoni, der vibrerer gennem hele skabelsen.

Den 18. august 2025, under et møde for lærerne i vestlig musik ved Trinity College London, blev jeg hyldet for mit bidrag til musikundervisningen i Indien. Selvom det var et glædeligt øjeblik, forbliver min sande glæde den samme: Musik bringer mig tættere på Gud.

Augustin sagde: "Den, der synger, beder to gange". Må vi alle opdage det guddommelige gennem musikken og lade den give mening til vores liv og mission.

REDAKTØR

Sr. Barbara Bozak
Sr. Eliana Aparecida dos Santos
Sr. Leni Menegat

GRAFISK DESIGN

Sr. Laveena D'Souza

OVERSÆTTELSE

Anette Jensen
Sr. Cristina Gavazzi
Sr. Margherita Corsino
Sr. Maria Elisabete Reis
Sr. Marie-Josephe Chorot
Sr. Preeti Hulas
Sr. Ivani Maria Gandini

DISTRIBUTION

Monica Bianchini
www.csjchambery.org

E - MAIL

icc@csjchambery.org